

Chiều nay trên đường lái xe về nhà lòng tôi xôn xao gió. Hoa Đào Quê hương tím, hương dẫu đã dần phai. Hàng Phượng tím thẫm đầy những cánh nhè nhòa trong nắng. Tôi vui vì vừa thấy được một tấc đoá hoa lòng. Trong đời sống mà chúng ta, hiếm khi tìm cho được những đoá hoa lòng nên tôi trân quý chúng lắm. Nhớ là lúc “ngọt ngào khôn có khổ”, rồi rơi vào bụi đời kinh hoàng thì tôi không phan, quyên lìa con người và mảnh đời đang tiến bước trên nên ưu tiên hàng đầu trong cuộc sống thì những nhót. Đoá hương tôi nhớ hôm nay có thể là đoá hương các bạn nhớ được hôm kia hay ngày mai, nó bắt đầu trên quãng đường bạn đi qua. Nó tuy nhỏ bé, có thể không giá trị với các bạn nhưng theo tôi nó là một đoá hương đẹp của một người. Vì tôi biết làm những gì, biết đâu tôi “tình nguyện” vào công việc của mình. Đi đâu đáng nói nhất là tính tình thản nhiên, chân thật trong việc của mình với khách hàng. Theo tôi sống thật thà là đi đâu cũng phải có đức mà tôi thấy nhiều người, nhiều người hiểu nhất là các nhà hiền triết xưa xe đã có tình bạn quên nó.

Sau giờ tan sở, trời tối khi về nhà tôi tà tà lái xe qua một đường nhỏ thì gặp một chiếc xe có nhieu shop sửa xe cũ ở ngã 4 Viêt. Thấy một cửa hàng Auto body, tôi liền ghé vào. Đã lâu, vì một hôm để xe bị cửa tôi làm cái bumper sau, đâm vào hàng rào. Thùng xe thì ngả lộn chút xíu khi nhìn con người của gara thì thùng xe và bumper văng ra. Nhìn ngả tròn đũa tra chúng vào bên trong, các ốc vít. Tôi ráng nhét thùng xe vào, lâu lâu chúng nó văng ra vì sai khớp. Tôi sửa bumper không được lắm chốt vít ốc, có ngày sút ra và rơi xuống đường thì nguy hiểm của rơi càng.

Tôi hỏi người thợ sửa xe có chủ làm việc tu sửa nhà này không? Ông trả lời có, rồi bảo “Tôi phải kéo cái dàn (frame) xe này ra cho hai cái khung ăn khớp vào nhau mới gắn được ốc, tôi tính 300 đô”. Tôi nói “trên cái này anh đẩy vào chút xíu rồi ráp lại cho tôi bằng vài con ốc thôi, tôi không cần kéo frame lại đâu, xe tôi cũ rồi, trả giá đâu có bao nhiêu, anh tính rồi đi mà”. Ông ta nói “Phải kéo ra mới làm được ốc, mất nhiều công lắm”

Nhân tiệp tôi nhớ ông ta xiết lái cái bumper phía trước cũng bị sút ra. Ông ta đòi thêm 35 đồng. Tôi lái xe đi, bỏ suy nghĩ lại.

Tôi tiếp tục lái đi tìm một shop khác. Tôi đi một shop trông thật sang và liền tôi chạy vào. Một người con trai đáng mặt nhóc bước ra. Tôi hỏi người và hỏi anh có giúp tôi sửa cái xích này được không? Sau khi nghe tôi trình bày, anh nói đưa chìa khóa cho anh, anh lái vào shop và giúp tôi. Anh lấy một cái xích beng thật vào một cái xích xích cho chúng ăn khớp với nhau chỉ trong vòng 5 phút. Anh nhét một cái xích xích cho tôi đưa vào xích, tuy nhiên chúng đã bị hỏng. Anh bước vào trong đem ra một xích xích cho tôi và xích xích của con xích xích này cũng bị hỏng, hai đứa ngồi chờ con xích xích. Anh lấy xích xích và định gắn xích xích cái bumper xích xích cho tôi.

Tôi hỏi anh bao nhiêu tôi trả, anh lúc đầu, thôi làm giúp cô, vì c nh tôi không lý ti n. Tôi tròn mọt ng c nhiên nói “anh m shop ph i trang trả i ti n nhà, ti n công không nh i u thì ít cũng ph i lý ti n công ch ?” Tôi m bóp lý y m t s ti n dúi vào tay anh ta. Anh nh t đ nh không lý y “đây tôi ch lý y ti n công vì c l n, m y vì c nh này tôi làm giúp cô, ch nh cô quen bi t ai mu n s a xe gi i thi u l i đây giúp tôi đ c r i”. Tôi đành cảm n r i ra v . Trên đ ng v , tôi không th y m ng vì đ c mi n trả ti n mà lòng l i canh cánh n ng vì ph i m c n m t ng i. Tôi t nh mình ph i tìm khách hàng giúp anh và n u có đ p s trả l i l n khác, hy v ng c a ti m anh ta còn ch a đóng c a. Tôi không bi t s l ng thi n trong vì c làm ăn có đem l i nh i u thành công trong th ng tr ng không nh ng tôi th t lòng mong nh ng ng i làm ăn l ng thi n đ c g p may. Trong khi ng c l i nh ng k d i trá l i mau giàu nh nh ng mách khoé th ng nghi p.

Cách đây m t năm tôi có đem xe mình đi tune-up thay m y c ph n c n thi t khi xe đã đ t 90,000 miles. Tôi vào shop th y m t thanh niên còn r t trẻ đang ng i h c bài t i bàn. Sau khi xem xe cho tôi anh b o, xe tôi còn có th ch y đ n h n 100,000 miles m i c n thay đ m i và khuyên tôi trả l i khi xe đ t t i s miles n đ nh. Anh c t nghĩa lo i xe tôi là lo i xe t t, sách nói có th ch y h n 100,000 miles m i c n thay. Anh thêm “Em thà ng i xem sách, không có vì c làm h n là d i trá v i khách hàng, em có th làm vì c này ngay cho ch đ lý ti n, nh ng ch có th ch y thêm h n 10,000 miles n a, t i sao mình không giúp khách hàng ti t ki m?” Tôi ra v v i lòng c m m n s thành th t c a thanh niên này. Khi xe đ t s miles c n thi t tôi trả l i thì shop c a anh đã đóng c a. Lòng tôi ch i v i vì m t m t th ng nghi p đ ch v l ng thi n. Tôi hy v ng ti m anh đóng c a vì m t lý do khác, không ph i vì i khách. X a nay ng i th t thà, l ng thi n th ng ch u nh i u thi t thời.

Chi c xe trong đ i s ng chúng ta nh đôi chân ai cũng c n ph i có. Không may xe b đ ng hay h hao, s phi n nh i u đ n v i ta ngay l p t c. Đem xe đi b o trì hay s a ch a là chuy n th ng ngày huy n. Tìm ra m t n i s a xe tín c n và thành th t là chuy n ai cũng mu n. Theo kinh nghi m b n thân c a tôi và c a nh i u ng i, h đem xe t i shop s a là các ngài Mechanic chém th ng tay không c n th ng ti c. Mu n ti t ki m và đ s b l a, ng i ta th ng ph i đi kh o giá vài n i tr c khi quy t đ nh s a ở đ u. Xui h n n u xe n m đ ng, b kéo t i shop thì coi nh tiêu, th s a xe có đòi bao nhiêu ch nh n cũng ề c ra trả n u không có b o hi m. Do đó s th s a xe l ng thi n có l không có bao nhiêu. Trong vài đ p may tôi g p đ c ng i l ng thi n khi n tôi vui.

Tôi mong nh ng c s th ng m i c a ng i Vi t mình ngày càng thành công h n và s thành th t, th c s là ph ng châm ph c v khách hàng nh nh i u n i t ng qu ng cáo. Chi u nay các b n s th y m t ng i lái xe v i m t n c i t i n vì v a đ c g p thêm trong đ i m t đóa hoa lòng l ng thi n.